

Keleivis, Karaliaucziuje
kas Utarniną išdūdamas,
kaštoj, ant bile tokio Pusto
apšeliūtas, su Pustpinin-
geis ant Bertainio Metū
5 Sgr.

Keleivis

if

Upsakimū Statimai i Ke-
leivi kastroj po 2 Sgr. už
kojną, smulkeis Raštais
išorufawotą Gilę. Oro-
matas reik šen atrąpti:
Border-Rossgarten
№ 5.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwininfams Žinės parnešas.

№ 26.

Karaliaucziuje, 25. Sėjū.

1872.

5. Nedėdienėje po šventosės Traicės.

Evang. Luk. 5, 1—11. Grom. 1. Petr. 3, 8—15.

Mūsų Viešpatys ir Išganytojis didey myl Pakaju. Todėl jis jau sename Testamente wandinomaš Pakajaus Kunigaikščiu (Jėz. 9, 9); jam ant Žemės užgemant Angelai apfate: „Pakajus ant Žemės!“ ogi jis pats Samūšius ar nū jū atfodams, arba kaip antay po savo Prifikelimo prie jū apsilankydams šveikino tūm Žodziu: „Pakajus jumus!“ Beje wyriaušyšis Dalykas to Pakajaus, kuri mums Viešpatys do- wanoja yra Pakajus su Bonu Diewu kuri mes Griekū Atleidimą gawę savo Szirdyse jauciam. Ale fitas brangusis Skarbas fitas dangiškas Pakajus ne labay prie mūsų nor išfilaihtyti kad mes ne ir žemiškojo Pakajaus, Pakajaus su fitais žmonėmis turim. Kur žmogus i Waidą, Barni Napykanta, i Prowas su kūm kitu parėjes, czion Szirdis pareit i toki Sujudimą ir Suirimą, kad ans minėtas dangiškas Pakajus bewei pragaišta. Todėl Viešpatys Sawiemšems ne be Reikalo sako: „Turėkit Pakajū tarp jawes“ Mark. 9, 50 arba ir kaip šw. Apaštals graudena: Jey galima yra, kiek imanote, su wisais žmonėmis Pakaju turėkite. Rym. 12, 18. Ale kaipgi ben geriausiey galima bus, fitą taip didey reikalingą Pakaju išlaikyti? Kožnas, kurs tai bandes, bus numangš, kad tai ne toks lengwus Daitas esąs. Iš mūsų šendieniškošs Gromatšs mes ant to Klausimo galim trejopą Atsakymą imtis. Pirmjausey: Wies Pakaju su Kitais išlaikysim: Artymą myledami. Iš Liesšs, kad tu sawo Artymą tikray ir iš Liesšs mylesi, jam wisą Gerą welydamas arba darydamas, ne prieš ji bet už ji sawo Dumose budams ne dėdamaš išminingėnis, aukštesnis, geresnis esąs už sawo Artyma, kad tu jo Pėdos pasigailėsi, kad tu prieš ji broliškas, mielaširdingas, meilingas buši, tay tu daug Nepakajaus jūm išwenāš, ogi kas-žin bau tu ir tik kada su jūm i Nepakaju pareiši. Taygi pirmjausey myledams tu Pakaju išlaikysi. Ale ant Antro ir Viktenybę pakęsdams. Mūsų Szirdis ant to didey linkusi, atadūti Piktą už

Piktą. Kaip tu man taip aš tau. Aki už Aki, Danti už Danti. Ale atdūdant daugiausiey ne pašliekama prie to paties Saiko, kuriūm kas ko Piktą išeikėta gawes, bet wis dūdamas Saikas uškauptas ir numurdytas. Bet tūmi Waidas ne at Galo, bet kadangi antrašis iš to perpykęs wēl mislyjas atmofti turis, tay Waidas, Barnis ir Nepakajus wis eit didyn. Todėl geriaus pagal Viešpaties Wale mylėti Neprieteliūs, keikancziūšius žęnoti ir Persėkinėtojams gerdaryti ir su Geru Piktą pergaltėti, o wisą Atlyginimą ir Apaynimą aukšciausiamjam Sudžiai padūti. Tay sawo Pakajus augs. Bet išganyti Pakajingieje, nēs jie bus wadinami Diewo Waikais. Amen.

Minėtins Pasigerinimas nekurio Girtūklis.

(Pradžia Num. 25.)

„Beje, toktai ir aš tikiu“, atsiliebe Elzele, „o tas mielašis Diewas dabar weik ir mūsų Tėwu turės pastoti.“

„Ak, jau dabar Jis tas yra, mieloji Sesū.“

„Ale Jis turės po Triumpo ir mūsų Motyna buti. Ar tu užmiršai, ką mūsų Motynele anday sake, būtent kad ji mudwi jau weikiey palikti turėnti, kad Smerties Pirštai jau esą jōs Szirdi nutwėre, o jau —“

„Ne kalbėk toliaus taip, Elzele, tu man Szirdi pajęsi.“

Ašaros ir podraugišks ilgas Werkimas bey Musi- tų žibijimas apstabde smutnaji Susikalbėjimą tū dwėjū Kuditiū. Galiausiey matydamos dar daugiaus Waitū ateinant, jiedwi šalin paėjo.

Kaip tik jo Kudikie jam iš Akū prapūle, pasifėle Kardelis Nelsons. Rankas graužydams ir Akis nuleidęs jis Walandą žemyn žurejo

„Ak mans Diewe!“ pradėjo jis dejodams kalbėti, „toks aš bėdnas esū! Kokiam Pasibuwime aš dabar stowiu! Ką aš uislab apierawojau, kol ta'p giley nuąrtinzdau! O tacziau dar jie myl manę ir meldžia už manę!“

Daugiau jis nieko ne sake; ale gerą Walandą dar jis sugnaudžoms Kaukomis ir atpleštoms Afimis cziapat stowėjo. Potam jis sawo Pažwilgejimą Dangun linkui kreipe, o jo ant Malodės sudetosios Rankos aukščiau Galwos pasikele. Walaudele jis rškay taip stowėjo, tada Rankas nuleidęs Namūn link' žengti pagawo.

J sawo Namus pargryžes rado jis Moteriskę ir Rudikus Ašaruse, ale jis dejos, buk nieką ne matąs. Tada jis Aukšingą — pastujyji, kuri dar turėjo — iš Delmono išėmęs idawę tą sawo Pacziei, je melodams, kad ji Majumą Miltū bey Pieno parnešdinusi Walgi pataisytu. Toktai jis tokiu kimey minkštu Balsu kalbėjo, kad Moteriskę iš to dymwinay sujudinta tape — jei kone pasirode, buk tą pati Balsą girdinti, kurio jōs Ausys geresniose Dienoje papratuos buwo.

Staney pataisytais Walgis pamiego Nelsonui, jis ji suwartojo ir nieką per Wiršū ne paliko. Gziesu jis gulti ējo, o Nymterije anksti kelēs. Ant jo Klausymo, ar ji nu wakaryškežio Walgio dar ka turinti, atjake Moteriskę:

„Turim dar, miels Kardeli, mes taji dar ne užgawom.“

„Argi Tu norėtumbi man Pušryti pagatawyti?“

Skubrey jo Pati ši Darbą nusitwēre ir Walgi umay pataije. Nelsons walge ir jauties sweikejnu. Nusiprausęs, apsidaręs, jis butu meilyjēs ir Barzdą nusiskusti, ale tai jam del jo wirpanczyūjū Rankū ne galima buwo. Išėjēs jis dabar nusiskubino pas wiengą Wyrg, kursai naują Butą budawoti ketino.

„Bon' Manley“, jis jiji ikalbino, pastujyjis Lašas Brangwyno, to pekliškojo Gēralo, per mano Lupas tekėjo — aš tojo daugiamš ne pakrutysu. Ne klausinēkit manę daugiau; ale werykit tikt mano Žodžiams, kadangi Jus manę dabar išpagirawusi matot. Argi Jus man Darbo dūti norėtumbit?“

„Ar Jus iš Tiesōs kalbat?“ klause Pons Manley nusidymydams.

„Tais labay iš Tiesōs, Bone, kad aš, Smerti po Dešinēs, o aną Karčiamą po Kuitēs turėdamš, jo weikiauš i Smerti eicziau.“

„Eztai, czion Jus matot wias naujam Butui sugabentajēs Brypiowas be gulinczes. Aš Jums šendien wisus tus Daiktus padūsu ir Jus iki Budawonēs Babaigimo aštrej Atyša palaihsu. Tais ilgay, kol aš Jums tikėti galiu, tikēkit ir man. Gkiwa i mano Raštinišczygi, aš Jums Budawonēs Raštus bey Aprisą dūsu.“

Ne norim Skaitytoji per ilgay užtrukinti pavašakodami, kaip tas Wyrs iš Szirdiēs Sujudimo apsiašarawo, o kaip ir meilingam jo Brietelui del tofio jo Persimainymo Ašaros Džiaugimo tekėjo. Nelsons pa-

šimēs Aprisą dabotingay taji apmaste ir pastuy išėjo prie Darbininkū, kurius Pons Manley pamokinęs buwo, kad Nelsons wisą Budawonę waldyti turys. Sylōs stokodams jis toj Dienoj dar menkai dirbti te galėjo; ale jis Wislab Budawojimui padawadyti bey prigatawyti mokėjo. Wakare jis klause Budawonēs Pong, argu šis jam wiengą Doreli pawieryti noretu.

„Tikt wiengą Doreli?“ atjake Pons Manley, „Jus ējat šendien tris Dorelius užpelne.“

„Ogi Jus norėtumbit man tris Dorelius už kožną Dieną mokēti?“

„Beje, kad Jus sawo Apšimimą wis taip wier-nay išpildysit, kaip šendien, tay aš misliju, ne per brangiey mokēsēs.“

Bėdnasis Wyrs n'išmane dabar sawo Defingyste Žodžieis išreikėti, ale Pažwilgejims jo Akiū wisą šwiejey ištare, o Manleys išmane tą Kalbą ir išmokėjo Nelsonui tris Dorelius. Namūn eidams šis nusipirko Pintini (arba Kurba), tris Kepalusus Dūnds, Swarą Swiesto, Tejēs, Sukoriaus bey Stuki Mejōs ir už tai wislab tikt wiengą Doreli te buwo išleidēs. Tais su Žegnone apšikrowēs jis artinos sawo Gwymimui. Walaudele Gzieso truko, kol jis lauke budams jawo Misliš geray suimti galėjo; pastui pasidrasinęs ženge i Namus.

„Maryke“, sake jis, „štay aš Law tą parnešu Wakarēnei. Gifš, Anele, imk ši Būdą ir parnešk Borą Stopū Pieno.“

Ant to jis jei jei Aukšingą idawę, o ta mažoji Mergike Džiaugimo pilna pro Duris išbėgo.

Jo Pati didey nusitebėjo, Pintinije parneštaji Zopostą pamacziūš; ale ji ne bande kalbėti. Kaip jaynodama ji waitštiniėjo aplinkui, kartais ant sawo Wyro pažwelgdama. Jis ne buwo girts — tai ji geray mate — ogi juk dar Biningū Brangwynui turėjo. Kasgi su jūmi nusituko? Ak, kaip karštay meldēš jōs Szirdis.

Anele su Pienu pargryžo, o Nelsonēne padėjo Wakarēne. Pawalgius atšikele Nelsons ir tare sawo Pacziai:

„Aš dar Syki prie Pono Manley nueiti ir del jo naujojo Buto ju jūmi pasikalbėti turiu; ale aš weikiey pargryšu.“

Bėdnajei Moteriskiei rods Szirdis gēle, sawo Wyrgą išeinant matydama; tacziau ji tikt šendien jauties giliukingēsne ēsanti, kaip seney ne buwusi. Jo šendieniškas wias Pasirodyjimas tais ypatiskay nuramdingas buwo ir šwiežo Lufesties suteko.

Žiegoriui demynis be mušant išgirdo ji ir pažyštamūsus Žingsnus sawo Wyro, šiprey bey wirtay ant Namū link' žengianczyus. Jam i Widu iėjus greitu Pažurėjimu megino ji jo Pati ir iš Džiaugimo kone

sufuko, matydama ji dabar wienu Sykiu pomisam fitokiu padėjusi. Jis buvo Barzdą nusiskudinęs ir naują Kepurę nusipirkęs. Nėj wiens Žodelis apie ši swarbuji Persimainymą ne tape kalbėtas. Nelsons Giesu Patalopėjo, o jo Bati weik taipojau Makriės Atišio įėjkojo. Nymetije anksti atšikeles jis pats Ugni pakure. Jo Bati tik po Widurnakčio te buvo užmigusi, Džiaugimas ję ilgay bundance buvo išlaikęs, todėl ji ir ši Nymtą wė'iaus te pabudo. Jei atšikelus jau wire Katiluks su Wandeniu, o Pusrytis weik gataws pastojo.

Walgiu atšigawinus, atšikele Nelsons, apšimowe Kepure ir ant sawo Paczōds nusikreipęs tare:

„Koki Darba Tu šei Dienai turi?“

„Prie Žiuponės B. išlaugtūsus Drabužus mažoti.“

„Ar Tu apšimtai, man wieng Meilę išrodyti?“

„Su Džiausmu!“

„Tangi pašilik šendien prie Lawo namištkio Darbo. Nusiuš Anele prie Žiuponės ir jei satydiuk, Tu esanti negalinga, o tai juk ir tikra Tiesa. Imk ši Dorelę ir daryk tūmi, kaip Law pamiegti. Bene butu geray, tokiū Prypprowū Rankū Darbams nusipirkti, kureis Jus darbotis galētumbit“

Nelsons atšikreipe Gjimui ir jau Duris Rankoje turėjo: tay ji jo widurnis Jautimas perėme ir apstabwe. Nieko ne satydams jis atwėre sawo Glebi, o jo wiernoji Moterisšte umay prisiglaude prie jo Szirdiės. Szirdingay ję pabucziamęs ir lengwey ant Soito pasodinęs jis dabar išėjo. Pasijaudams, sweiks, stiprus bey giliukingsėjās, jis linksmay prie Darbo pristojō. Pons Manley sawo Atis nu Pasigerinustiojo ne paleido, bet ir nēj wienu Žodžiu jam jo pirmaji bjauruji Pasielgimā ne užmētlojo.

Taip priėjo Subatōds Wakars, penkes Dienas be Brangwyno jis pertrwojēs buvo. Pentiolika Doreliū buvo jo Pelns, nu kuriū jis dešimt parsineše.

„Maryke“, sake jis po Wakarēnės, šray, czion yra dešimt Doreliū; aš norēcziaw, kad Tu saw bey Rudikiams Drabužū nusipirktaumbei. Aš prie Pono Manley naują dideli Butą budawoju, o pastujose pentioje Dienoje pentiolika Doreliū užpelniau, jis man ant Diendōs tris Dorelius užmok. Tai yra šauns Pelns; ar ne?

Maryke pakėle Atis aukšryn, jōs Lupos judinos, ale ji nēj jokio Žodžio išarti ne išenge. Ašarū Growē iš didžio Sujudinimo pradėjo jei per Skrostus tekėti. Jōs Draugas meilingay je prie Rankū nutwerēs prie sawo Szirdiēs prisitrauke.

Ir per jo Skrostus, Saulėj prrudawustiosus, taipjau Ašaros warwėjo. Kimu Balsu jis tare: „Maryke, Tu ne prišgaudini. Aš dar Kartą pastojau geresnyšis Lawo Kardelis ir tikios, tasai kol gyws ir

pašilikti. Mano busetis Glimas jau niekados daugiaus Lawo Szirdi n'apšmutnys.“ Potam jis jei papajakojo, ką jis praėjusiam Panedelij anam Krumyne prie Muro matēs bey girdėjēs buvo.

„Niekados pirmto“, tai jis toliaus kalbėjo, „aš ne buwau taip šwiesey išpazinęs Gilumā tōs Bednyšēs, i kure aš pašijutau nugrimzēs. Ale Žodžiei mano Rudikiū man taji i Szwiešā pastate ir Žwynes nu Atiū nubrauke. Mano Dušia žwelge Diwopē, per kurio Pagalbā mes wisus Gundyms pergalēti ištengiam. Wiešpats išklause Jusū Maldas.“

Ansai mažais Butelis, prie Kiemo Ulyczidōs stowysis, ne po ilgo Gieso wēl igawo sawo puikuję linksmaji Išweizdėjimā; Kwietkelios Darže gražiausēy wēl pagawo žydėti, o Wiskas, ant to tik Atys nužrėjo, apie tai Liudyjimā dawe, kōks swarbus ir minētins Persimainymas czion buvo nusidawēs. Maryje Nelsonēne wēl buvo Giliukingiaustioji tarp Giliukingūjū; Niek ne giedējos daugiaus su jōs Rudikiēs apšieiti, o šie dabar sawo Draugyste patys pašikirti galėjo.

†

Giedojimas ant Wandeniū.

Pikta Liga, piktesne už Kauples bey Kolera, šime Giese yra Swietā apėmusi, tai yra Išwandrawimo Drugys. Musū mieloj Lietuwaj apie ši dwinajį Pašrodymā šio Gieso, kiek tirti gaunam, rods dar n'iera girdėti, musū Kampā ana Liga iššiplatinadama dar yra aplenkusi, ale iš kitū Kampū musū tēwiškōs Zemēs, kaip antay iš Pomariū Prowincōs bey iš Wokierijōs dideli Žmoniū Pulkai, sawo Namelus bey kitā Naudelę i Piningus pawertę, Gelškeliu i Hamburki nusikafin ir iš cze per didžesēs Jures i pagirtaję Amėrikā išwandrawuja. O kodėl? Wieng trauk Pralobimo Moras i swetimaję Zemę, o juk šwentam Raštre (1. Tim. 6, 9) stow parašyta: „Tie, kurie nor pralobti, ipūla i Pagundyng bey Zabangā ir i daug durnus ir iškadingus Pageidimus.“ Kitam dar šeišiczon per ankšta yra, jis mislyjas Tewisškej ne gana ir pilnay Walnybēs turys, o taję anapus Juriū keta rasti. Tretiji perkalba puikioms Gromatomis jo Gentyš bey Pazyštamiesie, jau Amėrikoj esantiejie; kerwirtamjam apjuk Galwelę Saldiejuwis Agentū, tai yra tokiū pasamdytū ir i Swietā iššustū Wyrū, kurie už gerā Pelnā Žmones ant Išwandrawimo perkalbėti tur. O norint ištikimos Žinios iš andōs tolimōs Zemēs jau tankiey pareit, kad tenai Išwandrawusiejie daug Bedōs kentėti tur ir sawo Naudelę prarade neb'istengia i sawo Tewisškej pararyšti; o ir norint kōks gers Prietelis iš wiernōs Dumōs nukalbēdams prie Szalies stow; nieko ne maczyja, kas Iš-

wandrawimo Liga serga, tas čina, nieko n'atbodams. Tūpēcias Garšas tofiam t'iera aus Liefōs Prizjōdis: „Pafilif Tēwifkēj ir maitinkis wiernay!“ Juf Melams apie gerās Dienās bey aukšņus Kalnūs, kurie ten ēsa, aprifintiejie Ūmonēs daugiaus wiernja, ne kaip Liefai. — Kitā Sukt Kelewis papafafos ir apie Wargūs bey Zabangūs, i kuriūs Ūwandrawufūjū Tulaišis swetimoj anoj Zemēj be Malonēs ipulti tur; bet Ūndien jis tofiems, kurie raši ir jau pagundyti yra ir Amerikoj nūg anōs piktōs Ligōs iŷgyti nor, Papafafojimu apie Giedojimā ant Wandeniū gera Rodā dūti meilja.

Iki Amerikōs yra tolima Kelone, o kas tenai nukakti nor, tur daugiaus ne kaip wieng Ūventā Dienā ant Sziepjō praleisti. Tenluf trauke ne per seney iŷ Reino Prowincōs ir du Laufininku, kuriemdiem Tēwifkēj jau ir nebepatifo. Nedeliōs jau buwo praējusios, iki Ūtēmdwiem ant Juriū Widiurio iŷfakūs. Szion ney jokios ŷalios Girios, ney jokie Rugiū Laukai niera matyti, Rytmetij ne pragyta Gaidys; Kerdziaus Truba bey pareinancziōs Kaimenēs Ūliowimas niekur niera girdēti; o kad kartais koks Pafuŷtis pasirdo, tai n'iera Kregzdife, mielajē Wafarā apafancziōji, ne Wyturys arba Cyrulis, kurs mums ant Laufo be dirbant giedoti paded auffinam Saulēs Spindējime, bet Wētros Pafuŷtis, kurs pifig Wagađā apafahdams Baimēs padaro. Po Rojū niera ney jokio twirto Grunto, kaip pafkui Zagrēs be einant, bet Wiŷkas ezion iŷ Wiēno taip supinas ir swyroja, kad ir Szirdis apnyŷta, o wiŷam Ūmogui Smerczioj ne ger' randas pagal Kunā bey Duŷig. Taip eit kas mielā Dienā; wirŷui fit' niefā ne matai, kaip tift n'ŷmierotinaji Dangu, o zemai wiēnus tolimūŷus Wandenus. Saule ne tur faufōs Wieteliōs, kur ji Wafarais Patalopi eiti galētu, o Rytmezcziēis ji ir tift iŷ Juriū wiŷ atfikela.

(Dar ne wiŷas.)

Wiŷkta Ūinia.

† Szime Gziese, kuriame Karcziāmū nauja Daugybē atfiranda ir lūg Muŷelū Grybai augte paauga, buwo padoriū Pōnū Prafymas prie Pōno Ministerio widutinū Dawadū nukafēs, kad jis moterifkū arba mergifkū Szinfarfū Tarnawimā Karcziāmose uđraufu ir kad wienat Wyrifkiems tofios Szluzmos te pawēlytos butu. Ant to dabar Pōns Ministeris yra tā Padawadymā iŷleideŷ, kad rods Szinkofe Wergifkūjū Pafluzymas ne galys powiŷam uđraufas tapti, tacziau turint ant to aŷtrej padabojama buti, hau

tos Szinfarfos ir wiezlybay pafielga. Jey kur norint wiēna tūjū ŷu Gaspadoriaus Ūinia sawo Newiezlybumu Wyrifkūŷus priŷtriaukti arba priŷmafinti procawojas, ezion Karcziāminifis turys forawojams ir jam Kunzenzas arba Szinfawimo Pawelyjimas atimamas buti.

† Mes gaunam patirti, kad Gziesas, kuriame Gelzfelis tarp Lilzēs bey Klaipeđōs gataws pafoti te galējēs, ant feturiū Metū ēŷas apŷpreŷas. Todel jeygu pradētas Darbas ir niekaf ne uđtriufintas taptu, jeygu ir Wiŷkas geray paŷfektu, tay tacziau ŷis Gelzfelis anŷeziaufey tift pirmam Oktobēri Mete 1875 te buŷēs Wazawimui padūtas. Ta Budawone todel taip ilgay trufenti, kadangi Wawataryjimas trijū didziū Lilū daug Gzieso priwalyŷēs. Zemēs Darbai jau Pradzioje Junjiaus Mēneŷio ant trijū Wierū, butent nu Lilzēs, nu Szilafarcziāmōs bey nu Klaipeđōs praŷdējē. Safoma, kad tarp Klaipeđōs bey Budelkiemo Lukŷtantis Darbinikū priŷtartyas tapŷēs, kuriū didziāŷis ŷkaitlus iŷ Szlēzingēs pareiŷēs, kadangi Klaipeđōs Kampe, Karnolē wiŷ dar be kafant, jau dibele Stofa Darbinikū ējanti atfiraduf.

A p ŷ a k y m a i.

Naktyje nū 22trojo ant 23eziojo ŷio Junjiaus Mēneŷio man yra ŷūdas Wolufs 8 Metū ŷerš, 4 Pedū 7 Coliū dibelis, o ir ŷūda ŷumelē 11 Metū ŷena 4 Pedū 8 Coliū dibele, kuriōs kairē priŷafine bey deŷinē uđpafaline Roja balta, pawogti. Kas man padēs, ŷitus mauo Urklis wēl atgauti, tam aŷ pajadu 5 Del. Atlyginimo.

Smaladumiūŷe, 23. Juriū 1872.

Gaspadorius **Kristups Urbŷoties.**

G. Sperlingio

Parwinczia bey Drukarija,

Lilzēj, Aukŷtoje Ulyczioje Num. 18,

prififulo garbingiemsiems Kiemū Ūmonēm ant Parwawimo bey Drukawojimo Audimū ir Wilnū.

† Szita Parwinczia podraugiej nurodo ant sawo apŷtingay pripildyto Kromo czjapat parwotū audziamujū Prima-Bumbuliū arba Medwilniū uđ pigias Prefias.

F. W. Schāfer Lilzēje,

Wofiecziū Ulyczioje Num. 14,

== pafarney Ūinia dūda, kad jo

== didyjis Kromas

== audziamujū Medwilniū,

== audziamujū Wilnū,

== mafyniniū Werpaliū

nū ŷendien praŷidedant uđ Fabrikū Prefias pardūdamas.

F. W. Schāfer, Lilzēje,

Wofiecziū Ulyczioje Num. 14, powiŷam ties

== Wechteriu.